

עמותת "לתת" / מאת מיכל ברק

אתם יוצאים מן הסופרמרקט, ובידיכם הקניות שלכם. מתנדב או מתנדבת ניגשים אליכם ושואלים אתכם אם תסכימו לקנות עוד כיכר לחם ושקית חלב. מוצרים אלה יהיו תרומה למשפחה ענייה. אלה הם המתנדבים של הארגון לתת – עמותת ישראלית, שעוזרת לעניים.

גייל דרמון, עולה חדש-ישן מצרפת, הקים את לתת בשנת 1996. הוא היה אז בחור צעיר בן 27, שהגיע לישראל מצרפת ולמד עברית. – "ידעתי שאני רוצה להיות מעורב, אמר, והוסיף: "חפשתי את הדרך שלי לעשות שינוי חברתי בישראל".

כל יום המתנדבים אוספים אוכל בסופרמרקטים, וגם ממסעדות ומאולמות אירועים. האולמות תורמים את מה שנשאר להם בסוף היום. המתנדבים ממיינים את האוכל, אורזים אותו ומעבירים למשפחות עניות: יהודים, ערבים, צעירים, זקנים, עולים וגם ותיקים – מכל רחבי הארץ.

משפחות רבות בישראל סובלות מעוני וממחסור. וכאשר המתנדבים אוספים מזון בסופרמרקט, חשוב להם לספר על העוני הזה. המטרה שלהם שאנשים בישראל יהיו מודעים למה שקורה במדינה שלהם. זאת גם הסיבה לכך שהארגון מפרסם מדי שנה את דוח העוני האלטרנטיבי. הדוח הזה מתאר את מצב העוני בישראל.

ואיך עולה חדש, צעיר, שמגיע לישראל בלי ניסיון מעשי בניהול, בלי להכיר אנשים רבים, והוא בקושי יודע עברית, מצליח להקים מפעל מרשים ומצליח כל כך? על כך גייל עונה: "סוד ההצלחה הוא מזל, הרבה עבודה קשה ואמונה. וכמובן – במשך השנים פגשתי כמה מלאכים, שעזרו לי". אבל, הוא מדגיש: "היום אני בשליש הדרך שלי. יש לי עוד מיליון רעיונות!".

עֲמוֹתַת "לְתַת" / מֵאֵת מִיכָל בֵּרֶק

אַתֶּם יוֹצֵאִים מִן הַסּוּפֶרֶמְרֶקֶט, וּבִיִּדְיָכֶם הַקְּנִיּוֹת שֶׁלְכֶם. מִתְנַדֵּב אוּ
מִתְנַדָּבֶת נִיגְשִׁים אֲלֵיכֶם וְשׂוֹאֲלִים אֶתְכֶם אִם תִּסְפְּימוּ לַקְּנוֹת עוֹד פִּיכֶר
לָחֶם וְשִׁקִּית חֶלֶב. מוֹצְרִים אֱלֹהֵי יִהְיוּ תְרוּמָה לְמִשְׁפָּחָה עֲנִיָּה. אֱלֹהֵי הֵם
הַמִּתְנַדְּבִים שֶׁל הָאֲרֻגוֹן לְתַת – עֲמוֹתָה יִשְׂרָאֵלִית, שְׁעוֹזֶרֶת לְעֲנִיִּים.

גִּיל דְרָמוֹן, עוֹלָה חֶדֶשׁ-יֶשֶׁן מְצַרְפֶּת, הֵקִים אֵת לְתַת בִּשְׁנַת 1996. הוּא
הִיָּה אִז בַּחֹר צַעִיר בֶּן 27, שֶׁהִגִּיעַ לְיִשְׂרָאֵל מְצַרְפֶּת וְלָמַד עֵבְרִית. –
"יִדְעֵתִי שְׂאֵנִי רוֹצֶה לֵהִיּוֹת מְעוֹרָב, " אָמַר, וְהוֹסִיף: "חִיפְשֵׁתִי אֵת הַדֶּרֶךְ
שֶׁלִּי לַעֲשׂוֹת שִׁינוּי חֲבֵרְתִּי בִּישְׂרָאֵל".

כָּל יוֹם הַמִּתְנַדְּבִים אוֹסְפִים אוֹכֵל בַּסּוּפֶרֶמְרֶקֶטִים, וְגַם מְסַעְדוֹת
וּמְאוּלָּמוֹת אִירוּעִים. הָאוּלָּמוֹת תּוֹרְמִים אֵת מָה שֶׁנִּשְׁאָר לָהֶם בַּסּוּף הַיּוֹם.
הַמִּתְנַדְּבִים מְמַיְנִים אֵת הָאוֹכֵל, אוֹרְזִים אוֹתוֹ וּמְעַבְיָרִים לְמִשְׁפָּחוֹת
עֲנִיּוֹת: יְהוּדִים, עֲרָבִים, צַעִירִים, זְקֵנִים, עוֹלִים וְגַם נְתִיקִים – מְפָל רַחֲבֵי
הָאָרֶץ.

מִשְׁפָּחוֹת רַבּוֹת בִּישְׂרָאֵל סוֹכְלוֹת מְעוֹנֵי וּמִמְחָסוֹר. וְכַאֲשֶׁר הַמִּתְנַדְּבִים
אוֹסְפִים מִזוֹן בַּסּוּפֶרֶמְרֶקֶט, חָשׁוּב לָהֶם לְסַפֵּר עַל הָעוֹנֵי הַזֶּה. הַמִּטְרָה
שֶׁלָּהֶם שְׂאֵנִים בִּישְׂרָאֵל יִהְיוּ מוֹדְעִים לְמָה שֶׁקוֹרָה בַּמִּדִּינָה שֶׁלָּהֶם. זֹאת
גַּם הַסִּיבָה לְכַךְ שֶׁהָאֲרֻגוֹן מְפָרֵס מְדֵי שְׁנָה אֵת דוּחַ הָעוֹנֵי הָאֶלְטֶרְנֶטִיבִי.
הַדוּחַ הַזֶּה מֵתָאֵר אֵת מְצַב הָעוֹנֵי בִּישְׂרָאֵל.

וְאֵיךְ עוֹלָה חֶדֶשׁ, צַעִיר, שֶׁמִּגִּיעַ לְיִשְׂרָאֵל בְּלִי נִיסְיוֹן מְעֻשֵׂי בְּנֵיהוּל, בְּלִי
לְהַפִּיר אֲנָשִׁים רַבִּים, וְהוּא בְּקוֹשֵׁי יוֹדֵעַ עֵבְרִית, מְצַלִּיחַ לְהֵקִים מְפָעֵל
מְרֻשֵׁים וּמְצַלִּיחַ כָּל כֵּךְ? עַל כֵּךְ גִּיל עוֹנָה: "סוֹד הַהֶצְלָחָה הוּא מְזוֹל,
הַרְבֵּה עֲבוּדָה קָשָׁה וְאַמוּנָה. וְכַמוֹכֵן – בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים פִּגְשֵׁתִי כַּמָּה
מְלָאָכִים, שְׁעוֹרוֹ לִי". אֲבָל, הוּא מְדַגִּישׁ: "הַיּוֹם אֲנִי בְּשִׁלְיֵשׁ הַדֶּרֶךְ שֶׁלִּי.
יֵשׁ לִי עוֹד מִלִּיּוֹן רַעִיוֹנוֹת!".